

LÁ THƯ MỤC VỤ

Chỉ còn hơn hai tuần nữa tôi sẽ bước vào tuổi nghỉ hưu. Nhìn lại ba phần tư thế kỷ (75 năm) mà lòng nhân hậu Chúa đã ban cho, tôi thú thật rằng tôi không thể hiểu hết ơn gọi và cuộc đời của mình. Đúng vậy, cuộc sống của mỗi người là cả một màu nhiệm. Xa hơn nữa, sự hiện hữu của thế giới và vũ trụ quanh ta vẫn luôn là một màu nhiệm. Đã là màu nhiệm thì chúng ta chỉ biết một phần chứ không thể biết hết. Cho dù thời đại bây giờ rất văn minh với những máy móc tinh vi, hiện đại và tối tân đến mấy, yếu tố màu nhiệm vẫn còn đó và rất nhiều hiện tượng vẫn xảy ra hàng ngày mà khoa học không thể giải thích được. Nhân loại càng khám phá vũ trụ càng thấy rõ ràng còn quá nhiều điều vẫn nằm ngoài tầm hiểu biết của con người.

Tôi chọn mười năm tù để biểu hiện cho cả cuộc đời của mình. Từ lúc bị tra hai tay vào chiếc còng lúc 4 giờ chiều tại công trường thủy lợi thuộc ấp Long Trường – Phú Hữu – Thủ Đức. Tôi xem đó là ngày sinh đặc biệt mà tôi chào đời để bước vào cuộc sống tù đầy. Rồi những năm tháng kế tiếp ở trại giam ‘Con Gà Quay’, đồn công an số một (Thủ Đức), T 4 Phan Đăng Lưu (Bà Chiểu), Sở công an thành phố (268 Trần Hưng Đạo, Quận 05), ‘biệt thự số 1’ (324 Hòa Hưng – Chí Hòa), và thung lũng tử thần A 20 (Xuân Phước, Đồng Xuân, Phú Khánh). Từ chỗ này qua chỗ kia, từ ngày này qua ngày khác, tôi hoàn toàn không biết tương lai sẽ đi về đâu.

Không biết tương lai sẽ đi về đâu là một nỗi bấp bênh thật đáng sợ, nhưng còn một thứ đáng sợ hơn là không biết ngày mai có gì ăn không vì con đói len vào tận những giác ác mộng, tiếp tục hành hạ thân xác trơ xương của người tù ban ngày chưa đủ ban đêm còn nhẩn tâm tranh thủ hành hạ thêm. Vì ban ngày đói quá nên hầu như đêm nào tôi cũng mơ thấy mình được ngồi ăn chung với các Sư Huynh khác trong Dòng hoặc được ăn cơm với gia đình. Cái đau khổ là ra khỏi cơn mơ, lại phải trở về làm bạn chí thân với con ma đói.

Lại thêm một thứ đáng sợ hơn nữa trong kiếp tù, đó là không biết tai họa ập đến bất kỳ lúc nào. Có những người tù rình mò, theo dõi rồi báo cáo những tù nhân nào không tuân giữ nội qui của trại (vì họ muốn lập công để được thả về sớm). Mà tôi là một trong số những người thường xuyên vi phạm nội qui, nên lúc nào cũng căng thẳng lo lắng. Tôi đã vi phạm điều cấm thứ nhất : Nghiêm cấm thực hành tôn giáo, cấm truyền đạo dưới bất kỳ hình thức nào. Tôi cũng đã vi phạm điều cấm thứ nhì : Cấm lén lút học hỏi hoặc giao dịch với nhau bằng các ngoại ngữ. Và tôi cũng đã vi phạm điều cấm thứ ba : Cấm kết bè kết nhóm, cấm tụ tập đông người. Thú thật, nhóm anh em tín hữu ngày nào cũng được tham dự những ‘Thánh Lễ chui’. Còn nhóm ham học sinh ngữ thì cũng lén lút tầm thầy học chữ. Nhóm anh em ‘Scout’ thì âm thầm huấn luyện và giúp nhau duy trì tinh thần Hướng Đạo. Phải công tâm mà nói : Kể khởi xướng những vi phạm này là chính cha Tiến Lộc.

Việc không biết tương lai của mình lại là điều tốt để sống phó thác cho sự quan phòng của Chúa. Giả như tôi biết quá nhiều về tương lai của tôi, chắc sẽ khó lòng sống hạnh phúc, vì phải bận tâm với biết bao lo toan, sợ hãi. Vì vậy, những năm tháng trong tù Chúa để tôi không biết gì về tương lai hầu giúp tôi biết tận dụng những giây phút hiện tại và nhất là hoàn toàn không biết cậy trông vào ai nên chỉ biết phó thác cho Chúa mà thôi. Kết luận, lúc ở trong tù, tôi sống phó thác và đẹp lòng Chúa hơn bao giờ hết (hiện nay càng tệ hơn) !

Từ câu chuyện ‘Truyện Tin’ trong bài Tin Mừng hôm nay, chúng ta có nhiều mẫu gương của Mẹ Maria để học hỏi và noi theo. Mẫu gương nổi bật nhất là dù không biết trước tương lai sẽ ra sao, Mẹ vẫn mau mắn thưa hai tiếng “Xin Vâng” rồi từ đó Mẹ để Chúa dắt Mẹ đi từng bước trên đường đời. Mẹ đã vâng theo Thánh Ý Chúa và sống phó thác hoàn toàn vào Ngài. Cũng qua câu chuyện ‘Truyện Tin’, chúng ta học được thêm một điều nữa là mỗi người chúng ta khi chào đời đều được Chúa kêu gọi để chu toàn một phận vụ nào đó trong chương trình cứu chuộc của Ngài. Tùy theo hoàn cảnh riêng, mỗi người đều được Chúa kêu gọi (chắc chắn một điều là không trừ ai). Mỗi người đều được Chúa kêu gọi để sống xứng đáng làm con cái Chúa, thực thi Thánh Ý Chúa ngay từ những ngày còn sống ở trần thế này.

Nhìn lên gương Mẹ Maria và suy nghĩ về đời sống của mình, chúng ta hãy xin Chúa giúp chúng ta có tinh thần đón nhận Thánh Ý Chúa, mỗi khi chúng ta đối diện với những việc tốt cần làm cho gia đình, cho tập thể, cho xã hội và cho Giáo Hội. Khi làm hết sức mình, chúng ta phó thác phần còn lại cho Chúa, vì đối với Chúa, không có gì mà Chúa không làm được. Chúc mừng Giáng Sinh tới từng quý ông bà và anh chị em.

